

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἐστίας",

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΗΡΗΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φ.Χ. 8
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.
Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.
Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται.— Ἄνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λούςης δὲν εἶναι δεκτά.—
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.
Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Δένδρου τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου.— Αἱ φιλονικίαι τῶν νεονύμφων (ὑπό κ. Ἐλένης Γεωργιάδου).— Αἱ διασκεδάσεις τῶν μικρῶν.— Ἡ πατρικὴ κατάρα (ὑπό δος Κοραλλίας Ρουσέλη).— Λόγος τῆς δος Μπουκουβάλα ἀπαγγελθεὶς ἐπὶ τῇ τελετῇ τῆς ἑορτῆς τοῦ Δένδρου ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Πειραιῶς.— Οἱ νέοι καρποὶ (ὑπό κ. Μαρίας Βοάς).— Δῶρα ὑπὲρ τοῦ Δένδρου τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου.— Οἱ μαργαρίται τοῦ Κόκκου.— Θεάτρον.— Ποικίλα.— Ἐβδομαδιαῖον δελτίον.— Βιβλία καὶ περιοδικά.— Συμβουλαί.— Σανταγή.— Εἰδοποιήσεις.— Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ ἡ προαγγελθεῖσα ἑορτὴ τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων διὰ τὰς μαθητριάς τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου.

Εἶναι ἡ μόνη ἑορτὴ τοῦ ἔτους, καθ' ἣν αἱ ἄποροι ἐργάτιδες καὶ αἱ εὐποροὶ κοινωνικαὶ τάξεις εὐρίσκονται εἰς ἄμυσον ἐπαρῆν καὶ ψυχικὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἐπικοινωνίαν. Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ αἰσθημα τὰς ἐνώνει ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν στέγην. Τὸ αἰσθημα τῆς χαρᾶς διὰ τὴν γέννησιν τοῦ σωτῆρος, τὸ αἰσθημα τῆς εὐποιίας, τὸ αἰσθημα τῆς ἰσότητος, ἦν ἐδίδαξεν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῶν Βασιλέων, ὁ γεννηθεὶς ἐν φάτνῃ ἀλόγων, ὁ εἰπὼν «οὐκ ἔστι δούλος καὶ κύριος ἀλλὰ πάντες ἀδελφοί, πάντες ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ».

Καὶ ἀληθῶς εἰς ἀδελφικὸν ἐνδιαφέρον καὶ στοργικὴν ἐκ μέρους τῶν εὐπορούντων καὶ δυναμένων συμπάθειαν ὀφείλεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Δένδρου μετὰ τῶν τῶσων πλουσιῶν δῶρων πρὸς τὰς πτωχὰς γυναῖκας καὶ θυγατέρας τοῦ λαοῦ. Εἰς ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην διὰ τὴν ἐπιτυγχανομένην μόρφωσιν καὶ ἠθικοποίησιν αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς φοιτήσεώς των εἰς τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον, διὰ τὸν ἐξευγενισμόν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἥθους των, διὰ τὸ καλὸν ὅπερ δύναται νὰ προκύψῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐκ τῆς μορφώσεως τῆς γυναίκος τῶν κατωτάτων κοινωνικῶν τάξεων.

Ἡ ἑορτὴ δὲν ἔφερε τὸν ἐπίσημον χαρακτήρα τῆς ἐθιμοτυ-

πίας. Καθαρῶς λαϊκὴ, καθαρῶς δημοτικὴ, ὑπῆρξε ζωηρὰ, θορυβώδης, ἐνθουσιώδης. Ἐὰν ὑπολογίσῃ τις ὅτι πλὴν τῶν θεατῶν, οἵτινες συνωστίζοντο ἐν ἀσφυκτικῇ πίεσει, αὐταὶ αἱ τῆς ἑορτῆς ἡρώιδες ἀνήρχοντο εἰς τριακοσίας, ὅτι αἱ πλείσται τούτων διὰ πρώτην ἐπὶ ζωῆς των φορὰν εἶδον Δένδρον Χριστουγέννων, ὅτι πρῶτον ἤδη ἐλάμβανον δῶρα, θὰ ἐνόησεν καλῶς τὰ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὑπερεχειλίζοντα ποικίλα αἰσθήματα, ἅτινα ἔστω καὶ μετρίως ἐκδηλούμενα, προσέδιδον εἰς τὴν ἑορτὴν ἀσυνήθη χαρακτήρα ζωηρότητος.

Ἡ μουσικῶν ὄργανῶν Χατζῆ Κώνστα, λίαν εὐμενῶς παραχωρηθεῖσα ἡμῖν παρὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἐξετέλει καθ' ὅλον τὸ διάστημα ζωηρότατα καὶ ἐνθουσιώδη τεμάχια. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ κ. Πονηρόπουλος ἐν ὀνόματι τῆς ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς συστάσεως τοιούτων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τάξεων σωματείων καὶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διότι τὸ ἴδρυμα τοῦτο τοῦ Λαοῦ φιλοξενεῖ ὑπὸ τὴν στέγην του τὴν ἑορτὴν αὐτῶν τῶν θυγατέρων καὶ συζύγων τῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἀναπᾶσαν ἐσπέραν διδάσκονται ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ γράμματα καὶ πρακτικὰς καὶ χρησίμους εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπαγγέλματά των γνώσεις.

Τὸν κ. Πονηρόπουλον, ὅστις τόσῃν φροντίδῃ καὶ τόσας ἀξιοπαίνονας μερίμνας καταβάλλει ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν λαϊκῶν τάξεων νηχαρίστησαν θερμότατα αἱ ἐπὶ τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου κυρία, μεθ' ὅ καὶ προέβησαν εἰς τὴν διανομὴν τῶν δῶρων.

Μηχανὴν ῥαπτικῆς τελειοτάτου συστήματος καὶ ἀξίας ἑκατὸν δραχμῶν προσήνεγκε γενναϊότατα ὑπὲρ τοῦ Δένδρου τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου ὁ εὐεργετικώτατος ἀντιπρόσωπος τοῦ μεγίστου οἴκου τῶν ῥαπτομηχανῶν Σίγγερ κ. Νάϊδλιγγερ. Αὕτη ἐτέθη εἰς κλήρωσιν μετὰ τῶν ἐπιμελεστέρων ῥαπτριῶν. Ἡ τύχη δ' ἠνύνησε τὴν ὄρφανὴν πατρὸς ῥαπτρίαν Αἰκατερίνην Λυσάνδρου, μαθήτριαν τῆς Δ' τάξεως τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου.

Ἡ συγκίνησις, ἡ χαρὰ τῆς πτωχῆς ἐκείνης κόρης ἔφερε τὰ δάκρυα εἰς πολλῶν τοὺς ὀφθαλμούς. Μὲ τὴν μηχανὴν ἀνά χειρὰς ἐχαίρειζεν, ὑπεκλίνετο, ἠὲ χαίρειται πάσας καὶ πάντας. Ἀγνοοῦμεν ἐὰν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἦτο παρῶν ὁ εὐεργέτης δωρητής. Βεβαίως ἡ καρδιά του θὰ ἐπαλλεν ὑπὸ χαρᾶς καὶ ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως, ἣν σπανίως ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ἐν τῷ βίῳ του. Μετὰ ταῦτα παιανίζουσι πάντοτε τῆς μουσικῆς αἱ μαθήτριάι προσήρχοντο, λαμβάνουσαι ἐκάστη μικρὸν τι δῶρον ἐκ τοῦ Δένδρου ὡς καὶ τὸ δι' αὐτὴν προωρισμένον δέμα, ὅπερ ἦτο ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν, ἐργατικότητα καὶ συμπεριφορὰν τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ Κυριακῷ Σχολεῖῳ φοιτήσεώς των. Φορέματα, ἐπανωφόρια, σαλίκια, ὑποδήματα, περικνημίδες, λευκὰ ὑφάσματα δι' ἐσώρουχα, κλινοσκεπάσματα, γαλικά, ἀναγνωστικὰ βιβλία, γλυκύσματα, παίγνια διὰ τὰς μικράς, τοιαῦτα ἦσαν περίπου τὰ προσενεχθέντα πρὸς τὰς ἐργάτιδας δῶρα.

Μετὰ τὴν διανομὴν αὐτῶν ἐτέθη εἰς λαχεῖον ὠραῖον χειροτέχνημα μετὰ μεγίστης τέχνης ἐπεξεργασμένον, ὅπερ ἐδωρήσατο ὑπὲρ τοῦ Δένδρου τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου ἡ φιλόανθρωπος καὶ συμπαθεστάτη τῆς πόλεως μας κόρη, δεσποινὶς Ἐλπίς Βαρούχα, πρὸς ἣν καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Εἰς τοῦτο προσετέθη τὸ ἐπίχρυσον περιδέραιον—ὅπερ κατὰ λάθος εἶχε γραφῆ χρυσοῦν—τὸ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Μαργακοῦ προσενεχθέν, δύο μικραὶ καρφίδες ἀργυραὶ καὶ τρεῖς πετσετοσφιγκτῆρες προσενεχθέντες παρὰ τοῦ κ. Χ. Σπηλιοπούλου. Ἐκαστος ἀριθμὸς ἐπωλήθη ἀντὶ δραχμῆς τὸ ἐκ τοῦ λαχεῖου δὲ τούτου προκύψαν ποσὸν ἀνήλθεν εἰς δρ. 59.

Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ὡς καὶ τῶν 200 δρ. ἄς ἀπέστειλεν ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς, θὰ ἀγορασθῶσι κασμίρια καὶ λευκὸν ὑφάσμα, ἅτινα θὰ προσενεχθῶσι τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν πρὸς τὰς μαθητριάς ἐκείνας αἰτινες, ἔχουσι ἀνάγκην μεγαλειτέρας βοήθειας.

Ἐνταῦθα ὀφείλομεν ἰδίᾳ νὰ ἐξάρωμεν τὴν ὑπὲρ τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου ἐκδηλωθεῖσαν συμπάθειαν τοῦ δημοφιλεστάτου δημάρχου τῆς πόλεως μας κ. Μιχαὴλ Μελά. Καὶ τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ ἐτίμησε καὶ παρέμεινε ὥρας ὅλας ἐν αὐταῖς καὶ γενναϊότατος ὑπὲρ τοῦ Δένδρου αὐτῶν προσῆλθεν ἀρωγός, προσενεχθῶν δρ. 100 καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Δένδρου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους παρέμεινε, μετὰ συμπαθείας καὶ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶν τὴν διανομὴν τῶν δῶρων καὶ ἔχων πάντοτε καὶ διὰ πάσας τὰς πτωχὰς ἐργάτιδας ἕνα λόγον ἐνθαρρύνσεως, ἐν μειδίαμα, μίαν καλὴν λέξιν.

Τοιοῦτοι ἄρχοντες τιμῶσι ἀληθῶς καὶ τὸν ἐκλέγοντα αὐτοὺς λαὸν καὶ τὴν πόλιν ἣς προΐστανται.

Διὰ τὸν γηραιὸν δὲ καὶ σεβαστὸν τῶν γραμμάτων, τῆς προόδου καὶ παντὸς καλοῦ πάτρωνα κ. Ἀλέξανδρον Ραγκαβῆν τί νὰ εἴπωμεν; Ἐκφράζομεν αὐτῷ δημοσίᾳ τὴν θερμότην εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ τῶν μαθητριῶν μας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ὑποστήριξιν, ἣν ἀείποτε καὶ πολυειδῶς παρέσχεν εἰς τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον.

Ἐπίσης ἀπείρους ὀφείλομεν εὐχαριστίας εἰς πάντας τοὺς εὐγενεῖς ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ συναδέλφους, οἵτινες παρέστησαν εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ Δένδρου τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου καὶ τὸσον εὐμενῶς ἐξεφράσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐνίσχυσοντες οὕτω καὶ τὰς μετ' αὐτὰ παρηγήσεως διδασκούσας κυρίας καὶ τὰς ἀπόρους μαθητριάς.

Αἱ Φιλονεικίαι τῶν νεογυμφῶν δυνάμναι νὰ ἐχῶσι κακὰς συνέπειας

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ νεόνυμφοι ἔθυσον εἰς τὴν Ἥραν ἀφαιρούμεντες τὴν χολὴν τοῦ θυσιαζομένου ζώου καὶ πετῶντες αὐτὴν μακρὰν. Τοῦτο ἐσήμαινε τὴν ἀπόφασιν των, ὅπως ἀπομακρύνωσιν ἐκ τῆς ἐνώσεώς των τὴν ὀργὴν καὶ τὴν πικρίαν, ἔλαττώματα ἅτινα γεννᾷ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἡ χολή.

Ἀρκεῖ ἄρα ἡ ἀναγραφή τοῦ ἐθίμου τούτου εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπευθυνάσης ἡμῖν τὴν ἄνω ἐρώτησιν; Ἀμφιβόλλομεν. Διὰ τοῦτο προσθέτομεν ὅτι ὄχι τῶν ζώων τὴν χολὴν, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν, εἰ δυνατόν, πρέπει νὰ ἀποσπῶμεν καὶ νὰ ρίπτωμεν μακρὰν, πρὸς ἀποφυγὴν ἐρίδων οἰκογενειακῶν καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν πρώτων τοῦ γάμου ἡμερῶν.

Μεθ' ὅσα δὲ καὶ ἂν λέγωσι, περὶ τοῦ ὅτι κατόπιν ἐρίδος ἡ ἀγάπη ἀναπτύσσεται ζωηροτέρα, φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ παίζῃ τις μὲ τὸ πῦρ. Αἱ φιλονεικίαι ἔχουσι πάντοτε ὡς φυσικὸν ἐπακολούθημα πικρὰς λέξεις, ταύτας δὲ διαδέχεται ψυχρότης, ἥς ἡ διάρκεια φέρει σοβαρὸν χαρακτῆρα διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν συζύγων. Καὶ μετὰ τὴν συμφιλίωσιν ἔτι αὐτῶν ἡ ἐπίπονος ἀνάμνησις τῆς παρελθούσης σκηνῆς ἐπανέρχεται πολὺ συνεχῶς καὶ αἱ ψυχραὶ ἐκεῖναι καὶ δηκτικαὶ λέξεις τίθενται ὡς φραγμὸς εἰς πᾶσαν εἰλικρινῆ καὶ ἄδολον ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης καὶ τρυφερότητός των.

Πλὴν τούτου πᾶς ὁ συνεχῶς φιλονεικῶν διατρέχει τὸν σπουδαιότατον κίνδυνον, νὰ καταστρέψῃ τὸν χαρακτῆρά του, νὰ γίνῃ ἀπότομος, αὐθάδης, ὅτε πλέον ὄχι ἀγάπην καὶ συμπάθειαν ἐμπνέει, ἀλλ' ἀποστροφὴν καὶ μῖσος. Ἐννοεῖται ὅτι τοιαῦται ἔξεις ἀναπτυσσόμεναι μετὰ συζύγων, καταστρέφουσι πᾶσαν τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου ἁρμονίαν, μεταβάλλουσι δὲ τὸν οἶκον εἰς κόλασιν, ἣν οἰκεῖοι καὶ ξένοι ἀποφεύγουσι μετὰ φρίκης.

Ἐλένη Γεωργιάδου.

Αἱ ἑορταὶ καὶ αἱ διασκεδάσεις τῶν παιδῶν

Αἱ ἡμέραι τῶν Χριστουγέννων καθ' ἄς πάντα τὰ σχολεῖα διακόπτουσι τὰ μαθήματα, καθ' ἄς τὰ παίγνια ἐκτίθενται προκλητικώτατα πρὸ τῶν ὑαλωμάτων τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, καθ' ἄς καὶ ἡ πτωχοτέρα τῶν μητέρων θυσιάζει μίαν ἢ δύο δραχμὰς πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν τέκνων τῆς, καθ' ἄς τὰ γλυκύσματα καὶ οἱ χειμερινοὶ καρποὶ κοσμοῦσι ἐξ ἴσου τὴν τράπεζαν πλουσίων καὶ μὴ, αἱ ἡμέραι αὗται εἶναι ἀναντιρρήτως αἱ ὠραιότεραι καὶ εὐτυχέστεραι ἡμέραι τοῦ ἔτους διὰ τὸν παιδικὸν κόσμον.

Ἀλλὰ πλὴν τῶν παιγνίων, τῶν γλυκυσμάτων καὶ καρπῶν, ὑπάρχουσι πολλοὶ γονεῖς, οἵτινες νομίζουσι ὅτι διασκεδάζουσι τὰ τέκνα των, παραλαμβάνοντες αὐτὰ εἰς μουσικὰς ἢ θεατρικὰς ἐσπερίδας. Πολλοὶ μάλιστα ὑπόσχονται τὸ θέατρον ὡς ἀμοιβὴν εἰς τὰ μικρὰ των, ἐὰν εἶναι ἐπιμελῆ καὶ φρόνιμα.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ὅμως, καθ' ἣν τοιαύτη ὑπόσχεσις ἐξέλθῃ τοῦ στόματος τῆς μητρὸς, ὁ μικρὸς ἢ ἡ μικρὰ δὲν δύναται οὔτε νὰ μελετήσῃ, οὔτε νὰ μείνῃ εὐτακτος. Ἡ ἰδέα τοῦ θεάτρου, τῆς ἐκτάκτου καὶ θαμβούσης τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἀπολαύσεως ταύτης καθιστᾷ τὸν παιδα νευρικόν, εὐερέτιστον, ἀνυπόμονον. Αἱ συνέπειαι δὲ τῶν θεαματικῶν διασκεδάσεων εἶναι βεβαίως γνωσταὶ εἰς πᾶσαν μητέρα, εἰς πᾶσαν διδάσκαλον.

Τὰ παιδιά εἶναι ἀφρημένα, ἀπρόσεκτα, νωθρά. Αἱ βαθμολογίαι των ἐν τῇ σχολῇ ἄθλια. Ἡ κατ' οἶκον μελέτη καὶ διαγωγή ἀνυπόφορος. Οἱ γονεῖς παραπονοῦνται. Ἡ μήτηρ δυσανασχετεῖ, ἀδυνατοῦσα νὰ ἐνοήσῃ πῶς τὰ μικρὰ τῆς φαίνονται τὸσον ἀχάριστα, πῶς δὲν εἶναι φρονιμώτερα ἢ πρὶν, ἀφοῦ τοιαύτην διασκεδάσιν, τοιαύτην ἀμοιβὴν τοῖς παρέσχε.

Ἀλλὰ, καλὴ μου κυρία, τὰ μικρὰ εἶναι πολὺ δυστυχέστερα ἡμῶν καὶ τὴν στενοχωρίαν των, τὴν ἀνίαν των τὴν παρεσκευάσατε βεβαίως σεῖς ἀκουσίως σας. Λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ θεαματικὴ ἐκείνη ἀπόλαυσις συνετάρραξε καθ' ὅλοκληρίαν τὸ παιδικὸν των σύστημα, ὅτι ἡ φαντασία των εἶναι ἐξηρηθισμένη, ὅτι ἡ ὄρασις των ἐκουράσθη καὶ ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς ἐπαύριον τοῦ θεάτρου νομίζουσι ὅτι εὐρίσκονται ἔτι πρὸ τῆς σκηνῆς, ὅτι ἀκούουσι τὴν μουσικὴν, ὅτι ἔχουσι ἐνώπιόν των τὰ χρυσὰ καὶ πολυχρῶμα τῶν ἡθοποιῶν ἐνδύματα. Πῶς θέλετε λοιπὸν νὰ ἀρέσκωνται ἐπὶ τῶν θρανίων τοῦ σχολείου, προσπαθοῦντα νὰ ἐξακριβώσωσι, πρὸ δυσθύμου ἐπίσης διδασκάλου, ἐὰν τὸ α εἶναι μακρὸν ἢ βραχύ.

Πλὴν τούτου καὶ ἡ ὑγεία των δεινῶν ὑφίσταται δοκιμασίαν. Ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε συνεχεῖς ὥρας ἀναπνεύουσι ἐν ἀσφυκτικῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἀέρα μεμολυσμένον ἐκ τῆς συνωστίσεως τοῦ πλήθους, ἐκ τῶν φῶτων, ἐκ τοῦ κονιορτοῦ, ἀέρα πλήρη μισαμάτων, ὃν μετὰ δυσκολίας δύνανται νὰ καθαρῶσωσι οἱ πνεύμονες μεγάλων. Ἡ πέραν τοῦ μεσονυκτίου ἀσυνήθης ἀγρυπνία των, ἡ ἐντασις τῶν ἀντιληπτικῶν νεύρων τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων, ἡ ἀκίνησις των ἐπὶ 5—6 συνεχεῖς ὥρας, πάντα ταῦτα προκαλοῦσι γενικὴν τῆς ὑγείας των διατάραξιν, ἣν μόνον ἀνάπαυσις ἀπόλυτος δύο τοῦλάχιστον ἡμερῶν δύναται νὰ ἐπαναφέρει εἰς τὴν προτέραν τῆς κατάστασιν.

Μὴ τὰ στέλλετε λοιπὸν τὴν ἐπαύριον τοιαύτης ἐσπερίδος εἰς τὸ σχολεῖον καὶ μὴ τοῖς ἐπιβόλλητε μελέτην καὶ ἐργασίαν. Καὶ τὴν ὑγείαν των βλάπτετε καὶ τὴν εὐχαρίστησιν ἣν ἠσθάνθησαν τὰ κάμνετε νὰ πληρώσωσι ἀκριβᾶ. Μὴ τὰ αἰτιᾶσθε δὲ ὡς ἀγνώμονα, διότι ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι αἰσθημα σπάνιως ἀπαντῶμενον εἰς τοὺς μεγάλους, ἐντελῶς δ' ἀγνώστον εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Μόνον εἰς ὠρισμένην ἡλικίαν, πλείρους πασῶν τῶν δυνάμεων ἀναπτύξεως, τὰ τέκνα ἐὰν εἶναι καλῶν διαθέσεων αἰσθάνονται ἀληθῆ πρὸς τοὺς γονεῖς των εὐγνωμοσύνην, διότι τότε μόνον αἰσθάνονται καλῶς τί ἐπραξάν καὶ τί πράττουσιν οἱ γονεῖς των ὑπὲρ αὐτῶν. Μέχρις ὅμως τῆς ἡλικίας ταύτης τὰ μικρὰ ἀγαπῶσι τοὺς γονεῖς, ὡς ἀγαπῶσι τὰ παίγνια των, ἢ τὰς κούκλας των, ἢ τὸ μικρὸν σκυλάκι ἢ γατάκι μεθ' οὗ συμπαίζουσι καὶ τὸ ὅποῖον βασιάζουσι, ἢ τέλος πᾶν ὅ,τι τοῖς παρέχει εὐχαρίστησιν ἢ ἱκανοποιεῖ τὰς ὀρέξεις των.

Ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶναι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐγωιστικὴ καὶ ἰδιοτελής. Συναισθανομένη τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἐν τῇ μονώσει, προσκολλᾶται εἰς τὴν μητέρα, ἥτις παρέχει καὶ τροφὴν καὶ πᾶσαν περιθάλψιν, εἰς τὸν πατέρα, παρ' οὗ προσδοκᾷ προστασίαν καὶ βοήθειαν. Ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃ ἡ ἡλικία αὕτη ὅτι ὀφείλει τι πρὸς τοὺς περιτοχιζόντας αὐτὴν δι' ἀγάπης καὶ θυσίαν εἶναι τι ἐντελῶς σπάνιον. Συμβαίνει συνεχέστερον ὅλας τὸ ἐναντίον, ὅτε ὁ παῖς ἐν τῷ θαυμασίῳ μικρῷ ἀνθρωπίνῳ ἐγωισμῷ του, νομίζει ὅτι τὰ πάντα ὀφείλονται πρὸς αὐτόν, ὅτι ὁ κόσμος δι' αὐτὸν ἐγένετο καὶ ὁ ἥλιος χάριν του καὶ μόνον ἀνατέλλει.

Οὕτω καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῇ νηπιάζουσῃ αὐτῆς ἡλικίᾳ εἶχεν ἐκλάβει τὴν γῆν ὡς κέντρον τοῦ κόσμου, ἥλιος, ἀστέρες καὶ πλανῆται ἰθεωροῦντο ὡς δημιουργηθέντα. Ὅπως ἀποκλειστικῶς φωτίζουσι τὴν γῆν, ἥτις, ὡς ἀπεδείχθη βραδυτέρον διὰ τῆς ἐπιστήμης, εἶναι εἰς τῶν ἐλαχίστων καὶ τῶν ἀραιότερα κατ' οἰκουμένων ἀστέρων, ἄς ἡ δημιουργὸς δύναμις ἐροίψεν ἀνὰ τὸ ἄπειρον.

ΠΑΤΡΙΚΗ ΚΑΤΑΡΑ

I

Εἶναι χειμῶν. Τὰ πάντα εἶναι παγερὰ καὶ μελαγχολικά. Ἡ γῆ περιεβλήθη ἤδη τὸ λευκὸν τῆς σάβανου. Τὰ πτηνὰ ἀπελήθοντα, ἐγκατέλιπον τὰς ὠραίας καλλιτεχνικὰς φωνεῖας των εἰς τὴν λύσαν τοῦ βορᾶ. Καὶ αὐτὸς ὁ ἄγριος κόραξ δὲν εὐρίσκει καταφύγιον ὑπὸ τὸ ὅποιον νὰ κρύψῃ τὸ μαῦρον πτέρωμά του.

Ἐν ἐρήμῳ καὶ δυσβάτῳ στενωπῷ, ἀγούσῃ εἰς τι παρεκκλήσιον ἐξῶθεν τῆς πόλεως κείμενον, δύο διαβάται προχωροῦσι ταχεῖ βήματι χωρὶς καὶ νὰ δίδωσι προσοχὴν εἰς τὴν δριμύτητα τοῦ ψύχους. Φθίσαντες πρὸ τῆς θύρας τοῦ παρεκκλησίου ἐκρουσαν ἐλαφρῶς αὐτήν. Φωνὴ ἀσθενῆς ἠκούσθη ἔσωθεν. Τίς εἶ;

— Χριστιανοὶ ἐπικαλούμενοι τὴν συνδρομήν σας.

— Εἰσελθετε, ἀπήντησεν ἔσωθεν ἡ φωνὴ καὶ ταυτοχρόνως ἡ θύρα ἀνεώγη, καὶ γέρον ἱερεὺς ἐφάνη ἐπὶ τοῦ κατωφλίου. — Ἐλθετε, τέκνα μου, ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ ἄσυλον τῶν δυστυχῶν. — Πάραυτα οἱ ξένοι εἰσῆλθον μετὰ τοῦ ἱερέως ἐν τῷ κελίῳ του, καὶ ἀπεκδυθέντες τῶν μακρῶν ἐπενδυτῶν των, ἔδειξεν ὁ μὲν εἰς νεότητα καὶ ἀνδρείαν, ἡ δὲ ἄλλη—διότι ἦτο γυνὴ— ὠραιότητα ἐξοχον.

Ὁ γέρον κατ' ἀρχὰς ἐξεπλάγη, ἀλλ' ἀμέσως ἀνέλαβε τὴν συνήθη του γαλήνην, καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν νεανίαν: — Περιμένω, τέκνον μου, τὸν λόγον τῆς ἐνταῦθα παρουσίας σου μετὰ τῆς νεάνιδος ταύτης.

Ὡ! ναί, πάτερ μου, εἶμαι ἔτοιμος νὰ σᾶς τὸν εἶπω. Τὴν ἀγαπῶ, τὴν λατρεύω καὶ ἤλθον ὅπως μὲ συνδέσῃτε διὰ παντὸς μετ' αὐτῆς.

— Καὶ ἐκείνη στέργει εἰς τοῦτο;

— Εἶναι, πάτερ μου, ὁ διακαέστερός μου πόθος, ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ δειλῶς ἡ κόρη.

— Συνεβουλεύθη, τέκνον μου, τοὺς γονεῖς σου, τοὺς συγγενεῖς σου;

— Οὐδένα ἔχω ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀπήντησεν εὐτόλμως ἐκείνη.

— Ἀφοῦ τὸ πρᾶγμα ἔχει οὕτω, συγκατατίθεμαι εἰς τὴν ἐνώσιν σας.

Καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν δύο νέων εἰσῆλθεν εἰς τὸ παρεκκλήσιον.

Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ ταῦτα οἱ δύο νέοι ἐξήρχοντο τοῦ ναοῦ ἠνωμένοι ἤδη διὰ παντός.

— Εἰπέ μοι εἰλικρινῶς, Μαρία, εἶσαι εὐτυχῆς; ἔλεγεν ὁ νέος πρὸς τὴν σύζυγόν του.

— Καὶ μοὶ κάμνεις τοιαύτην ἐρώτησιν, Ἰωσήφ; Δὲν ἐθυσίασα λοιπὸν τὰ πάντα χάριν σοῦ, καὶ πατέρα, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶχον πολύτιμον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ; Ὡ! ἐὰν ἐγνώριζες πόσον ἡ θέσις τοῦ πατρὸς μου μὲ ἀνψυχεῖ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν βραίνει πρὸς τὰ χεῖρα. Πίστευσόν με, φίλε μου, ὁ πρὸς

σέ έρωσ μου είναι άπειρος, διότι έπ'ούδενι λόγῳ θά έστεργον νά έγκαταλείψω τόν θυλακίῳ πατέρα μου έν τοιαύτῃ οίκοτῳ καταστάσει, έν δέν έπρόκειτο περί σου.

Οὕτω συνδιαλεγόμενοι οί δύο νέοι σύζυγοι, έφθασαν πρό οίκιας χθαμαλῆς έπί τῆς γωνίας τῆς οδοῦ κειμένης. Ἡ νεάνις άφοῦ ένγηγαλίσθη τόν φίλον της και τῷ εἶπε ες αύριον, εξέβαλε τοῦ θυλακίου της κλειδίον, δι' οὐ ήσύχως ήνοιξε τήν θύραν. Καί εκείνος μέν έκαμψε τήν γωνίαν τῆς οδοῦ και ήφανίσθη, εκείνη δέ είσελθοῦσα επανέκλεισε τήν θύραν.

Μόλις άνελθοῦσα τάς όλίγας βαθμίδας τῆς παλαιᾶς κλίμακος άκούει γογγυσμούς έν τῷ δωματίῳ τοῦ πατρός της. Τρέχει έν αὐτῷ, άλλ' όποίον τρομερόν θέαμα. . . . 'Ο πατήρ της άναίσθητος κατέκειτο πρηγής, ένῶ λευκός άφρός έφαινετο έπί τῶν χειλέων του. Είς τό σπαραξικάρδιον τοῦτο θέαμα ή κόρη έγινε πελιδνή και όλοῦζουσα έρρίφθη έπί τοῦ άναίσθητου σώματος. 'Ο γέρον συνήλθεν όλίγον κατ' όλίγον, ήνοιξε τούς όφθαλμούς και παρατηρῶν περίξ του έφαινετο ως νά εζήτει νά ένθυμηθῆ τι.

— 'Α! ναι, άρχίζω νά ένθυμοῦμαι. . . ήμην μόνος, κατάμονος. 'Ο πυρετός μέ έκαιεν. . . ό λάφυρξ μου έφλογίζετο. . . εδίψων, άπέθνησκον τῆς δίψης. . . είδον περίξ μου, οὐδεις. . . Τότε ήθέλησα νά έγερθῶ και νά ύπάγω μόνος μου νά πίνω. . . . άλλά μόλις έκαμα τρία βήματα και έσκοτίσθη. . . έταλαντεύθη. . . έπεσα! ω! Θεέ μου. . . πόσον πονῶ. . . έσύτησα δυνατά εδῶ, εις τήν κεφαλήν. 'Ω! θά άποθάνω, τό έννοῶ, τό βλέπω, όλίγον ίσως μοι έναπολείπεται νά ζήσω. 'Αλλά Μαρία, σύ ποῦ ήσο;

— 'Ημην, πάτερ μου κάτω έν τῷ μαγειρείῳ ὅπου. . . 'Ω! μή ψεύδουσαι, ή ταραχή σου σε προδίδει. 'Ησο λοιπόν πάλιν μετά τοῦ θανάστμου μου έχθροῦ; μετ' εκείνου ὄν σε ήμποδισα νά βλέπης; εκείνου οὐ ό πατήρ υπήρξε φονεύς τοῦ άδελφοῦ μου! 'Ω! τοῦτο είναι φρικῶδες! 'Αποθνήσκω και αίτία τοῦ θανάτου μου είσαι σύ, άφιλόστοργος κόρη! 'Επιμένεις λοιπόν εις τήν θέλησίν σου; παρακούεις λοιπόν εις έμέ όστις τά πάντα υπέφερα χάριν σου; 'Ιδού, άποθνήσκων διευκολύνω τήν ένωσίν σας. Ναι, γενοῦ ιδική του, παράκουσον εις τόν πατέρα σου! άλλά θά είσαι κατηραμένη! Ποτέ ή εὐτυχία νά μη κρούσῃ τήν θύραν τῆς οίκιας σου! Οί στεναγμοί και τά δάκρυα έστῶσαν οί αιώνιοι σύντροφοί σου! Εἶθε ή κατάρρα μου νά σε καταδιώκῃ παντοῦ και πάντοτε, εἶθε. . . .

Εις τάς λέξεις ταύτας ό γέρον κατελήφθη υπό σπασμῶν και μετ' όλίγον ήρχισεν ή άγωνία τοῦ θανάτου. Λεπτά τινα ύστερώτερον, άνοιξας τά χεἶλη και στρέψας τούς όφθαλμούς πρὸς τόν οὐρανόν, εξέπνευσε. . . .

II

Έν καλύθῃ έξωθεν μικρᾶς πολίχνης, γυνή τις ισχνή και ὠχρᾶ καθημένη παρᾶ τήν κλίνην άσθενούς μωροῦ κλαίει σιγαλῶς. Φέρει μαύρην βακένδυτον ένδυμασίαν και φαίνεται υποφέρουσα σκληρῶς εκ τῆς πτωχείας. Τό μικρόν της, προσδληθέν υπό σφοδροῦ πυρετοῦ άσπείρει, παλαίει έναγωνίως πρὸς τόν θάνατον, όστις έπί τέλους εξέρχεται νικητής εκ τῆς πάλης ταύτης.

'Η Μαρία, διότι εκείνη ήτο, τό έναπέθεσε κατᾶ γῆς και προσδλέψασα μετ' άγωνίας τό μικρόν άδολον πρόσωπόν του:

— 'Ω! πάτερ μου, ίδου ή κατάρρα σου άφαιροῦσα μοι ένα

πρὸς ένα τούς άθώους αὐτούς άγγέλους. Τό πρώτον μου τέκνον, μόλις ενός έτους άπέθανε, τό δεύτερον επίσης. Έν έτος μετά τόν θάνατον τοῦ δευτέρου μου, ό 'Ιωσήφ, και ό άγαπητός μου 'Ιωσήφ, εκείνος διά τόν όποίον υπέστην τά πάντα, έφρονεῦθη άγνωστον υπό τινος, και τώρα, άφοῦ ή άθλιότης και ή πείνα με ήνάγκασαν νά υποθηκεύσω και αὐτό μου άκόμη τό τελευταίον άσυλον, τώρα, μοι άφαιροῦν και τήν τελευταίαν μου έλπίδα. . . .

Κρουνοί δακρῶν έρρεον από τῶν άλλοτε ωραίων και νῦν έσβεσμένων όφθαλμῶν τῆς Μαρίας. 'Ησπάζετο, ένγηγαλίζετο ως παράφρων τό τέκνον της, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ήν τό έχώρισαν διά παντός αὐτῆς.

Τήν επάυριον κλητῆρες παρουσιασθέντες άπήτουν τήν πληρωμήν τοῦ χρηματικοῦ τό όποίον έχρεώσται ή τήν έξωσίν της εκ τοῦ οίκιακου. 'Η πτωχή Μαρία, άνωφελῶς ίκετεύσασα, έρριψε τελευταίον βλέμμα έπί τῆς άθλιας τηςκατοικίας και εξέηληθεν αὐτῆς ψιθυρίζουσα: 'Είμαι κατηραμένη! 'Είμαι κατηραμένη!

Διέβη άγρούς, διέβη φράκτας και έφθασε πρό τοῦ ποταμοῦ όστις έρρεεν όρμητικός, και τό ὕδωρ τοῦ όποίου εκχεόμενον τῶν όχθῶν του καθίστα τήν πεδιάδα εὐφροωτάτην εις εκείνο τό μέρος. 'Η χλόη δροσερά και καταπράσιнос ελούετο έν τῷ διαυγεῖ ὕδατι και μόνον ωραία τινα άνθύλλια εξήρχοντο τῆς επιφανείας του. Εις τό μέρος τοῦτο φθάσασα ή Μαρία, έστη και προσέβλεψε έπί άρεκτῆν ὠραν τόν ποταμόν. Αἶφνης φαίνεται λαβοῦσα υπεράττην άπόφασιν. 'Ανοίγει παραφόρως τούς βραχιόνας και ριπτομένη εις τόν ποταμόν ψιθυρίζει: εδῶ τούλαχιστον ή κατάρρα του δέν θά με καταδιώκῃ.

'Εν Μιτυλήνῃ.

Κοραλλία Ρουσσέλη.

ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΔΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΛΑ

άπαγγελθείς έπί τῆ τελειῆ τῆς εορτῆς τοῦ Δένδρου έν τῷ Παρθεναγωγείῳ Πειραιῶς.

'Αξιότιμος άμήγυρις

'Η εορτή τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων, συνήθως οὔσα άνά τήν ήμετέραν πατρίδα έν ιδιωτικοῖς εκπαιδευτηρίοις, τελουμένη σήμερον έν τῇ αίθουσῃ ταύτῃ, παρουσιάζει τόν νεωτερισμόν, ότι νῦν τό πρώτον διοργανοῦται έν εκπαιδευτηρίῳ δημοσίῳ, ένθα μόνον έξωτερικά μαθητρια φοιτοῦσι και έν πόλει, έν ή οί όζεις τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων συριγοί διαλαοῦσι τήν εκ τῆς έντίμου και άληθοῦς εργασίας οικονομικήν τοῦ τόπου εὐξίαν. 'Αμφιβολία λοιπόν εὐκόλως ήδύνατο νά διεγερθῆ έν ταις ψυχαις τῶν πρακτικῶν Πειραιῶν περί τοῦ σκοπίμου τῆς εορτῆς ταύτης και μάλιστα εξ έράνου τῶν πολιτῶν, εὐγενῶς προσεγεγθέντων, παρασκευασθεισης.

Αἱ πλείστα τῶν φοιτωσῶν παρ' ήμίν μαθητριῶν ήνοήθησαν υπό τῆς Μοίρας νά έχωσιν έν ταις εστιαῖς αὐτῶν άφθονον τήν χαράν και τήν ευχαρίστησιν κατᾶ τάς επισήμους και πανηγυρικός ταύτας ήμέρας: περιβάλλονται υπό τῆς φιλοστοργίας τῶν γεννητόρων και τῶν συγγενῶν, ὡν ή ευφορία έπαρκεῖ εις τήν ίκανοποίησιν πάντων τῶν πόθων αὐτῶν. Τίς λοιπόν ό σκοπός τῆς εορτῆς ταύτης;

Παραδεχόμεθα, ως εξ υπεράτης φιλανθρωπίας υπαγορευθεισαν τήν υπό επιστοφούς φιλοσόφου τῆς αρχαιότητος εκφραθεισαν γνώμην, ότι έν πάσῃ εργασίᾳ άναγκαῖόν εστιν άποδοῦναι νά μεσοδωθῶσι διαλείμματα εορτῶν, ίνα μή ό βίος προσομοιάζῃ πρὸς ὄδόν μακράν και επίπονον, άνευ κατᾶ διαστήματα, πανδογείων. Βίος κατᾶ τήν ὠραίαν αὐτοῦ έκφρασιν, άνεφάρτατος είναι ὁδός μακρά, άπανθόθεντος. 'Από πρώιας λοιπόν μέχρι έσπέρας υποβάλλομεν έν ταις αίθουσαις ταύταις τά εκπαιδευόμενα κοράσια εις μόθους άτρώτους, τήν πικρίαν τῶν ὁποίων μόνον ὑπολκναιέει ή προσδοκία τῶν ωραίων αὐτῶν καρπῶν, προκαλοῦμεν τήν έντασιν τοῦ πνεύματος αὐτῶν και καταπονοῦμεν τό σώμα. 'Ανάγκην λοιπόν σωτηρίαν ὑπολαμβάνομεν έν αὐτῷ τοῦτῳ τῷ σχολείῳ νά παρέχωμεν εις αὐτά άδολόν τινα και άγνήν ευχαρίστησιν, ὡστε νά διεγείρωμεν έν ταις ψυχαις αὐτῶν τήν άγάπην πρὸς τό 'Εκπαιδευτήριον, οὐ μόνον διά τῆς επιδείξεως τῆς ήμετέρας μερίμνης, ής πρὸς διάπλινσιν τῆς καρδίας των και πλουτισμόν τῆς διανοίας αὐτῶν έμφοροῦμεθα, άλλά και διά τῆς επιδείξεως, ότι κύριον ὡμόν

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΡΠΟΙ

(Ανταπόκρισις εκ Παρισίων)

Πᾶν νέον έτος μᾶς χαίρετᾶ κατᾶ τήν πρώτην του τούλαχιστον ήμέραν μετ' εὐφροσύνης και χαρᾶς. Καίτοι ό οὐρανός μας είναι φαίος και μαῦρος βόρβορος καλύπτει τά πεζοδρομιά μας, φῶτα έν τούτοις άπλετα διαχέονται εις πάντα οίκον και άνθη και ευχαί και φιλήματα και μειδιάματα ανταλλάσσονται. Ταῦτα πάντα μᾶς κάμνουν νά πιστεύωμεν ότι θά διελθωμεν ὄλον τό έτος έν χαρᾶ και εὐτυχίᾳ.

Τό 1892 επίσης άσιον ως και τά λοιπά μᾶς φέρει εκ κόσμων άγνωστων και χωρῶν άπωτάτων νέα άνθη, νέους καρπούς.

'Εκ τῆς 'Ιαπωνίας, τῆς χώρας ταύτης τοῦ σημερινῡ συρμού, τῆς πατρίδος τῶν ωραίων χρυσανθέμων, μᾶς έρχονται οί νέοι καρποί, οὔτινες θά άντικαταστήσωσιν εις πᾶσαν τράπεζαν και τόπον τά κοινά πλέον καταστάνατα μανδαρινία.

Εις δύο εἶδη άνάγονται οί καρποί οὔτοι. 'Ο μέν ονομάζεται Μόρικα. Τό δένδρον του είναι ὠραίον, με πλούσιον και λαμπρόν σκοτεινόν πράσινον φύλλωμα, άνθοῦν τήν άνοιξιν και καρποφοροῦν τό θερος. 'Ο καρπός του ομοιάζει πρὸς καρπὸν μωρέας, περικλείει δέ ένα μόνον σπορίσκον, τό χρωμά του είναι ή ρόδιον άνοικτόν ή έρυθρόν σκοτεινόν. Είναι γλυκύ, έχει τήν γεῦσιν τοῦ οἴνου, άρωμα θαυμάσιον, δι' αὐτοῦ δέ κατασκευάζουσι γλυκύσματα, λικώρια και παγωτά γευστικώτατα.

Τό άλλο εἶδος τῶν ζένων τούτων καρπῶν ονομάζεται Σα-τσούμα, ομοιάζει πρὸς δαμάσκηνον, με μικροσκοπικόν πυρήνα, είναι καρπός σαρκώδης έρυθρός ως ὡμόν κρέας. Τό δένδρον οὔτοι άνεκαλύφθη εις τό νότιον τῆς 'Ιαπωνίας, παράγει δέ, δενδρύλλιον 2 μόλις έπῶν, υπέρ τούς πεντακοσίους καρπούς.

Τί κόσμος πλούσιος αὐτῇ ή 'Ανατολή. 'Η πτωχή μας γη-ραία Ευρώπη δέν έχει οὔτε ένα καρπὸν, όστις άνήκει εις τήν παραγωγικότητα τῆς γῆς της. 'Η ροδακινέα μᾶς έρχεται εκ Περσίας, ή άπιδία εκ Συρίας, ή άμυγδαλή εκ Μαυριτανίας, ή ροδη εξ 'Αφρικῆς, ή μωρέα εξ 'Ασίας, ή βερυκοκέα εξ 'Αρμενίας, ή μηλέα εξ 'Ανατολῆς, ή πορτοκαλέα και ή καμέλια εκ Κίνας. 'Η Ευρώπη είναι πτωχή εις παραγωγήν, πλουσία ὡμως εις έπινοήσεις πρὸς τελειοποίησιν. Είναι ευρύτατος κήπος πάντων τῶν άνθῶν και τῶν καρπῶν, πασῶν τῶν φυλῶν και άνακαλύψων, ὡς οί Παρίσιοι τελειοποιοῦσιν, εξευγενίζουσι και παραδίδουσιν εις τήν Ευρώπην υπό διάφορον ὄλωσ μορφήν και γεῦσιν.

Παρίσιοι.

Μαρία Βοάς

ΔΩΡΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Πλήν τῶν αναγραφέντων ήδη άπεισάλησαν ήμίν μέχρι τῆς παρελθοῦσης Κυριακῆς: Παρᾶ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης δραχ. διακόσια. Παρᾶ τοῦ κ. Νάδιγγερ άντιπροσώπου τοῦ μεγάλου οἴκου τῶνμηχανῶν Singer μία διπλή μηχανή τελειοτάτου συστήματος αξίας δραχ. εκατόν. Παρᾶ τῆς κ. 'Ελένης Νοταρᾶ 2 φορέματα μάλλινα και 2 έμπροσθέλλα. Παρᾶ τῆς κ. Dominique Favette, συζύγου τοῦ διευθυντοῦ τοῦ φωταερίου 27 πήχ. μάλλιου κασμιρίου. Παρᾶ τῆς κ. Ευρυδίκης Βοῖλα 4 φορέμα μάλλινον και 4 τσίτινον: Παρᾶ τῆς κ. 'Ελένης Τρέκα 1 τόπι πανι λευκόν. Παρᾶ κυρίας άνωμόμου 1 φορέμα. Παρᾶ τῆς κ. 'Ασπασίας Κυπαρίση 1 βαμβακερόν φορέμα. Παρᾶ τῆς κ. Μαρίας Δρόσου dr. 6. Παρᾶ τῶν μαθητριῶν τοῦ Παρθεναγωγείου Σκορδέλη 1 έπανωφόριον έρραμένον, 2 έμπροσθέλλα μικρά και 3 μεγάλα, 7 πήχεις 1 βελοφλανέλλα, 15 πήχ. ύφασματος, 1 τόπι κεντήματος, 1 ήμεροδείκτης, 4 βελονστάτης, 4 ζεύγη περικνημίδων, και 8 πήχ. τσίτι. Παρᾶ τῆς Δος Hámel νοστάτης, 4 ζεύγη περικνημίδων. Παρᾶ τῆς κ. Φιλαδελφείως 10 πήχ. 3 κρηκοί άργυροί - porte-bonheur. Παρᾶ τῆς κ. Φιλαδελφείως 10 πήχ.

'Ελένη Ν. Μπουκουβάλα

Η υγιεινότερα καύσιμος ύλη. Οι κεκαυμένοι ήδηγαίνθρακες, ούς συνήθως μεταχειρίζομεθα προς θέρμανσιν, είναι εντός καλώς αεριζομένης θερμάστρας ή υγιεινοτάτη των καυσίμων ύλων ως και ή μάλλον οικονομική. Κελεύει χωρίς να παράγη καπνόν, ούδόλωσ δ' επηρεάζει ούτε το χρώμα των επίπλων ούτε τας εικόνας των θερμαινομένων δωματίων.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Λουκάνικα. Λαμβάνετε 2 όκ. χοίρινον κρέας άπαχον και μίαν όκάν βόειον κημάν, έξ ού άφαιρείτε όλα τα νεύρα. Κόψατε όλα όμοϋ εις λεπτόν κημάν. Προσθέσατε μίαν όκ. λαρδί (χοίρινον πάχος) κομμένον εις τεμάχια λεπτά και όχι πολύ μεγάλα. Αναμίξατε όλα όμοϋ προσθέτουσα 400 όρ. έλας, 8 όρ. πιπέρι κοπανισμένον, 8 όρ. άκοπάνιστον και 15 όρ. νίτρον ποτάσσης. Ανακατώσατε όλα όμοϋ και αφήσατέ τα επί 24 ώρας. Λαμβάνετε τότε τό χονδρόν παχύ έντερον χοίρων, τά ζύετε έσωθεν και τά πλύετε επανειλημμένως. Γεμίσατε καλώς αυτά με τό άνω μίγμα και τά δένετε καλώς έκατέρωθεν, άφού πεισθήτε ότι είναι καλώς πιεσμένα και ότι δέν υπάρχει κενόν έν αύτοίς. Θέσατέ τα τότε εις μεγάλην λεκάνην και σκεπάσατέ τα με έλας και νίτρον, πλακόνουσα αυτά έν τή λεκάνη διά βαρέος λίθου. Τά αφήνετε ούτω 8 ήμέρας και μετά ταύτα τά αναρτάτε ύπό τήν καπνοδόχον, μέχρις ού στεγνώσουν έντελώς. Τότε τά σφίγγετε διά σπάγγου και τά τρίβετε καλώς έξωθεν με κατακαθίσματα οίνου τά όποια έχετε βράσει προηγουμένως με θυμάρι, δάφνην και φακομηλιάν. Τά κρεμάτε και πάλιν ύπό τήν καπνοδόχον και όταν ξεραθώσι καλώς τά περιτυλίσσετε έντός γάρτου, τά θέτετε εις κιβώτιον, έν ό ρίπτετε άρκετήν στάκτην, ώστε πανταχόθεν να περιβάλλονται ύπ' αύτης και τό τοποθετείτε εις μέρος στεγνόν φυσικής θερμοκρασίας. Τρώγονται όμα και είναι γευστικώτατα.

ΜΑΝΗΛΙΑ, ΠΕΡΙΚΗΝΜΙΔΕΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ

Ν. Κ. ΠΕΠΑΣ επί της όδοϋ Σταδίου

Περισσότερα χρήματα δαπανώμεν εις τα φιλικά, ως λέγουσι συνήθως, ή εις τά φορέματα και ύποδήματά μας, άτινα άποτελοϋσι τήν κυρίως περιβολήν. Περικημίδες και ρινόμακτρα, άλεξήλια και χειρόκτια είναι και διά τούς άνδρας και διά τας γυναίκας άπαραίτητα, σπανίως όμως και καλής ποιότητος, εάν δέν ίναι πολύ ακριβά.

Μόνον τό νεοσύστατον επί της όδοϋ Σταδίου κατάστημα φιλικών του κ. Ν. Πέπα συνδυάζει τό εύωνον μετά της άρίστης ποιότητος των πωλουμένων πλουσίων και ποικιλιωτάτων ειδών τής γυναικείας και άνδρικής ένδυμασίας.

Τό συνιστώμεν θερμώτατα εις τας κ. κ. άναγνωστρίας μας. Μία επίσκεψις μόνον άρκει, όπως πεισθώσιν ότι ή σύστασις μας είναι εύεργετική.

προς τήν άνατροφήν και τας διαθέσεις σας έκείνας, ήν θεωρείσθε ύπερχειμένην να έκλέξητε, θέσιν, ήτις θα σάς έξαγάγη τής μονώσεως και έγκαταλείψεως έν ή ζήτε. Μετά τινα χρόνον θα με εύχαριστήτε ίσως διά τήν συμβουλήν, ήν σάς δίω σήμερα και δέν θα σκέπτεσθε πλέον τό μοναστήριον.

Θέλετε να ασχοληθώμεν από κοινού εις αναζητήσιν καταλλήλου δι' ύμας θέσεως; Και αναγκάσας τήν νεάνια να καθισθή άπέναντί του, ήρξατο άπαριθμίων τά διάφορα έπαγγέλματα, εις ά ήδύνατο αύτη να ασχοληθή. Βαχμηδόν όμως και κατ' όλίγον, όλος άνεπαισθήτως, ήρξατο άπομακρυνόμενος του επίπνου τούτου θέματος, ίνα μετά τής νεάνιδος μεταβή νοερώς εις τας γελοείσας άκτάς τής ποιήσεως, του ίδειώδους και των ρεμβασμών.

Βεβαίως ή λέξις έρω; δέν ώνομάσθη μεταξυ των έφαινετο μάλιστα ότι πάσα περί του αισθήματος τούτου ιδέα άπειγε μακράν τής διανοίας άμφοτέρων. Έν τούτοις ή άκτινοβολία αύτου έφαινετο διαχειομένη εις τό μικρόν δωμάτιον, και τό άρωμά του έμσοχούλει άνά τήν άτμόσφαιραν, έν ή ό Γερβαίς έφαινετο ως έν μέθη διατελών.

Άλλά ταυτοχρόνως έκ του μικρού τούτου καθαρωτάτου δωματίου και έξ αύτης τής νεάνιδος άνεπνέετο τύση εύωδία άρετής και άγνότητος, ώστε πάσα έκδηλώσις έρωτος—έν σχέσει προς τήν διαφοράν τής κοινωνικής θέσεως των δύο νέων—ήδύνατο να θεωρηθή ως ύβρις κατά τής νεάνιδος.

Τέλος ό Ιατρός άπεσάρθη, άφού συνφωνήθη όπως ή νεάνις σκεφθή περί του έργου εις ό θα επεδίδετο και τώ γνωρίση τήν άπόφασιν της δι' επιστολής της.

Άπό του παραθύρου της κεκρυμμένη όπισθεν των παραπετασμάτων της ή Βασιλική παρηκολούθει τόν άπομακρυνόμενον νέον με βλέμμα σπινηροβολούν έκ χαράς. Έμπρός! Έπιθύρισε καθ' έαυτήν. Είναι ιδικός μου, αλλά πρέπει να προσέξω πολύ.

Ήτο παράδοξος χαρακτήρ ή νεάνις αύτη. Έν Παρισίοις ύπάρχει χιλιάς όλη τοιούτων παραδόξων νεανίδων, άτινες ήξέυρουσι τά πάντα, έννοοϋσι τά πάντα, άτινες τούλάχιστον διά τής φαντασίας ένεδάθουν εις τά μυστηριωδέστατα των κακών, και άί όποια και τοι φυσικώς είναι άγναί, άπόλωσαν όμως πρό πολλού ήδη τήν ήθικην έκείνην χάριν, ήτις όνομάζεται άγνότης.

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ «Ο ΙΚΑΡΟΣ» ΠΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΤΘΕ ΩΡΑΙΑ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΑ ΕΠΙΠΛΑ

Ο Σεπτέμβριος είναι ό μήν των προμηθεϊών νέων επίπλων. Η νέα οίκια εις ήν μετακομίζομεθα είναι εύρωγώτερα τής παλαιάς και έδώ μία τράπεζα, έκει έν έρμάριον, άλλαχού μία ιματιοθήκη άπαιτείται προς συμπλήρωσιν τής επίπλώσεως των νέων δωματίων.

Άλλοτε, διερχόμεναι τήν όδόν Σταδίου, έρρίπτομεν έν βλέμμα εις τό έκεί γνωστόν διά τήν εθνηϊαν και καλλισθησίαν του επιπλοπωλείου του κ. Μ. Μουστάκα, και χωρίς κόπον έπρομηθευόμεθα τά αναγκαϊούνα διά τας νέας οίκιας μας επίπλα.

Σήμερον τό επιπλοπωλείον τούτο μετεφέρθη επί τής όδοϋ Άγίας Ειρήνης αριθ. 18. Έν αύτω ή λεπτοουργική και ή επιπλοποιία προήγη εις άληθή καλλιτεχνίαν, μία επίσκεψις δέ άρκει, ίνα πείση και τήν μάλλον ιδιότροπον, ότι προμηθευτής των επίπλων της έσται ό κ. Μ. Μουστάκας, του όποίου και άί τιμαί είναι άληθώς κατώτεραι παντός συναγωνισμοϋ.

ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ, ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΝΩΠΟΝ, ΚΤΛ.

Η εποχή των γαλακτερών ήρξατο. Τά γάλατα κατά τό έτος τούτο είναι υγιεινότερα και γευστικώτερα των άλλων έτών. Η διά γαλακτερών θεραπεία κατέστη του σφρμού, ίδια διά τούς αδυνάτους, τούς έν αναρρώσει, τούς νευρικούς και άναιμικούς. Άφίνομεν τά μικρά, έν ή κυρίως τροφή άποτελείται από γάλα, νωπόν βούτυρον και κρέμα. Άλλά πού να εύρη τις γάλα άδόλον, κατόπιν τής συστηματικής πλέον καταστάσεως αναμίξεως αύτου μεθ' ύδατος; Συνιστάται ύμιν τό γαλακτοπωλείον του κ. Γιαννέτσου έν τή όδω Πραξιτέλους αριθ. 5 ως παρέχον γάλαπαχύ, γλυκύ και άρωματικώτατον, νωπόν βούτυρον ύπερτεροϋν και τά ωραιότερα τής Κων/πόλεως και ώς φρεσκοτάτα έκ των άθηναϊκών γωρίων συλλεγόμενα. Έπειδή δέ πολλοί έδηλώσαν ότι έπιθυμοϋσι κα προγευματίσασθαι παρά τώ κ. Γιανέτσου ούτος έπρομηθεύθη και σοκολάταν άρίστην και μέλι γνήσιον του Γρηττου, έξ ού πωλεί και εις οικογενείας προς 1,60 τήν όκάν. Διά του αύτου ευωδέστατου μελιτος κατασκευάζει και αντί άλλου γλυκύσατος τό θηνικώτατον των γαλακτωμάτων μας άρροπλάστους λουκουμάδες έκ ριζαλεύρου. Αί τιμαί δ' αυτών των ωραίων προϊόντων τής γαλακτοκομίας του κ. Γιανέτσου μετριώταται. Διά τά σχολεία και τά μεγάλα καταστήματα κάμνει τιμάς ιδιαιτέρας.

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ Mr JOHN S. WALKER

Πτυχιούχος τής έν Άγγλία Χειρουργικής Σχολής. Δέχεται επίσκεψεις από τής 9 π. μ. μέχρι τής 6 μ. μ. έν τή οίκια αύτου, έν Όδω Νοταρά, 89 πλυσίον του Νέου Θεάτρου έν Πειραιεί.

ΝΕΟΣ ζωιτητής, άρίστης μορφώσεως και άγωγής, συνιστώμενος θερμώς και παρ' ήμών ζητεί παραδόσεις. Η διεύθυνσις του εις τό γραφείον μας.

Όρφανή πατρός και μητρός, τυχοϋσα επιμεμηλημένης άγωγής, ή Βασιλική άντεμετώπισε ένωρίτατα τήν θέσιν της και παρ' ά να γείνη ύποδιδάσκαλος ή ύπάλληλος έμπορικου καταστήματος ή άποτυχοϋσα ήθοποιός, ή να άσπασθή έλαφρόν βίον, προετίμησε να επιδιώξη πάση δυνάμει γάμον μετ' άνδρός οίουδηποτε τήν μορφήν, τήν ηλικίαν, τό επάγγελμα, άρκει να ήτο πλούσιος. Ίνα συντηρηθή ειργάζετο κατ' οίκον, προφυλασσομένη ούτω από τούς κινδύνους, εις ούς ή νεότης και ή καλλονή της τήν έξέθετε. Αίφνης ήσθένησε και ήναγκάσθη έλλείψει πόρων και περιθάψεως να ζητήση άσυλον έν τώ νοσοκομείω.

Άπό τής πρώτης στιγμής καθ' ήν είδε τόν διάσημον Ιατρόν ένόησεν ούτως είπειν, τήν εύκολον τής μεγάλης ταύτης καρδίας κατάκτησιν. Είχεν έννοήσει ότι εάν μικρός σπινθήρ έρωτος εισεχώρει έν αύτῃ, τάχιστα ό σπινθήρ ούτος θα μετεβάλλετο εις φλόγα, μελλουσαν να τήν κατακάσθη όλόκληρον. Έντεϋθεν ή μικρά κωμωδία, ή πονηρά παγίς, ήν ειχε στήσει προς τόν Ιατρόν κατά τήν ήμέραν τής έκ του νοσοκομείου έξόδου της.

Μετά παρέλευσιν δύο μηνών από τής πρώτης του Ιατροϋ επισκέψεως έν τώ οικίω της πτωχής εργάτιδος, ούτος έρωτευμένος μέχρι τρελλας, παρημέλει τας προσφιλετέρας του εργασίας, έλησμονεί τά βιβλία του, έσυρε τήν ζωην του κενήν, συντητριμμένην.

Πάντοτε περιβεβλημένη με τόν πέπλον τής άγνότητος και άρετής ή Βασιλική Όδρϋ τόν έκράτει εις σεβαστήν άπ' αύτης άπόστασιν, λάτρην ένθερμον και ένθουσιώδη. Όταν δ' είδεν αυτόν έξιχθέντα εις παροξυσμόν έρωτος ύπερβολικού ή πανούργου κόρη, τώ έγραψε τήν ακόλουθον επιστολήν:

«Κύριε και σεβαστέ καθηγητά.

Συγγνώμην εάν σάς γράφω άποτόμως και άνευ προσιμίων. Είμαι τρελλή έκ λύπης. Με συκοφαντοϋσι διά τας προς με επισκέψεις σας με τρόπον τόνον κακοήθη, ώστε κλαίω κατά τήν στιγμήν ταύτην με πόρινα τής ψυχής μου δάκρυα. Ο Ιδιοκτήτης τής οίκιας, έν ή κατοικώ, παλαιός φίλος τής άτυχοϋς μητρός μου, με επισκέφη σήμερα και έν όνόματι έκείνης, ής ή μνήμη διευθύνει πάσαν πράξιν του βίου μου με επέπληξε πικρώς διά τήν έλαφρότητα τής διαγωγής μου.

(άκολουθεί)